

בלבד. שנאמר "אל מחוֹץ למחנה. והשׁוֹרֵף אותם יכּבֵס בגדיו". ומשמע שהוא נשׁור חוץ לעזרה, מיד בהר הבית.

והלא דינם צריך להיות שווה, שכולם הם פרים פנימיים? אלא מה שנאמר "מחוץ למחנה" בא לומר לך, כיון ש'יצאו המתעסקין חוץ למחנה אחת, והיינו חוץ לעזרה, מיד הם מטמאים בגדיהם.⁽²⁵⁾

והוינו בה: **וחיה גופא**, מקום שריפתם של פרים הנשrapין הוא חוץ לשולש מחנות, **מנלן?**⁽²⁶⁾

דתנו רבנן: נאמר בפרשת פר כהן משיח "וחוץיא את כל הפר אל מחוץ למחנה". וביאורו, שמווציאין אותו חוץ לג' מחנות.

אתה אומר שמווציאין אותו חוץ לג' מחנות, או אין מוציאו אלא חוץ למחנה אחת, דהיינו, חוץ לעזרה?

בשחוא אומר בפר העדה "וחוץיא את הפר אל מחוץ למחנה", שאין תלמוד לומר, לכארה הוא מותר, שהרי כבר נאמר בפר העדה "ושׁרֵף אותו **כאשר שרף את הפר הראשוני**", והיינו, שכבר אמר הכתוב כי דין שריפת פר העדה הוא כדי שריפת פר כהן משיח, האמור ראשון, בפרשה הקודמת.

26. בפרשת פר כהן משיח נאמר "וחוץיא את כל הפר אל מחוץ למחנה, ושרף אותו". בפרשת פר העדה נאמר "וחוץיא את הפר אל מחוץ למחנה, ושרף אותו". בפרשת הוצאה החדש נאמר "וחוץיא את החדש אל מחוץ למחנה אל מקום טהור".

אדם, אין מונין בו ראשון ושני.

שנינו במשנה: **יצאו** — אלו ואלו מטמאים בגדים.

ודנה הגמרא: **מנא** הני מיili שביציאת העוסקים בהוצאה הפרים אל מחוץ לעזרה הם מטמאים בגדים?

דתנו רבנן: נאמר בפר יום הכהories "ו'את פר החטא, יוציא אל מחוץ למחנה, ושרפו באש". ומשמע מדברי הכתוב זהה שהוא נשׁור מיד, בהר הבית.

אך לעומת זאת, בפר העדה ובפר כהן משיח, נלמד לקמן מקום שריפתם הוא חוץ לשולש מחנות.

וכיוון שלשלת הפרים האלו, הם כולם פרים פנימיים, שזריקת דםם היא בפנים [ולא על המזבח החיצון], וכולם למדים זה מזה [לעיל פג ב] בריבוי של "חטא חטא". הרי מקום שריפתן צריך להיות שווה בכלם, ולכן מבארת הבריתא:

להלן, לגבי פר העדה ולגבי פר כהן משיח, אתה נותן להם ג' מחנות, דהיינו, מקום שריפתן הוא חוץ לג' מחנות. זילו באן, בפר יום הכהories אתה נותן להם מחנה אחת. שתהייה שריפתם מחוץ למחנה שכינה אחת.

25. רבוינו האחרונים דנו האם המוציא את הפתים חייב מצד מתעסק בשריפתם, או שחידשה תורה שגם המוציא אותם מטמא, וטומאה זאת מתחילה בהוצאה ממחנה אחת בלבד, על אף שמצוות השריפה היא מחוץ לשולש מחנות. עיין בהרחבה בחידושי רבוי אריה ליב סימן לג